

gega na sebi imela, kakor samo srajco in gate in sta celo tisto noč pri nas ostala. Ko smo drugo jutro ob petih odšli proti Maglaju, je ravno ta dan bila naša kompanija za prednjo stražo, in ko tako gremo bliže in bliže, že slišimo gromenje tepov, kako je pa zdaj pri srcu onim veselim fantom? O zdaj že niso več sreča imeli na svojem kraju, ampak že v hlačah! In ko potem tako gremo naprej smo se nekateri šalili, kako bomo Turke pomandrali, ker so oni popred huzarje vničili, nekateri pa so tiho in mirno šli in premišljevali svojo usodo; in ko pridemo tako po nekem gojzdu navzdol, pribežita dva oborožena Turka proti nam, in ko nas zagledata, vržeta pukše od sebe, in tako gresta mirno proti nam, in delata križe na čelu in prsih v znamenje, da nista naša sovražnika. Mi smo ju pa videli, da sta orožje v kraj vrgla in zato smo jih vjeli; njima nič ni pomagalo, ko sta nam kazala, da nimata nikakega orožja, in tudi križi niso jima nič pomagali, morala sta iti z nami. Ko pa sta to videla, sta se v beg spustila; ker pa so bili naši urnejših nog, so ju kmalu spet prijeli in sta dobila zato par toplih po hrbtu. Ko je bil blizu pete ure boj končan, pride naš vojskovodja s svojim spremstvom F. Z. M. Filipovič in so bili vjeti pred njega postavljeni, bilo jih je sedem: ta nam znana dva in drugih pet in med njimi je bila tudi borna ženica, blizu 70—80 let stara. In glejte zdaj general ni vprašal nobenega izmed teh, ali je imel orožje pri sebi ali ga je proč vrgel, bili so vsi na smrt obsojeni. Če bi jih bil vprašal, lahko bi ona dva bila rekla: Bogme, bratko, jaz nisem pucal (streljal), ker nisem pukše pri sebi imel, ko so me vjeli, in bi se potem pričele morale priti; tako pa je bila sodba sklenjena brez prič in sicer na smrt, potem pa so bili kraj reke Bosne postavljeni in tam vstreljeni, in voda je bila njihov grob.

Moj namen pa ni, da bi vojsko nadalje popisoval, kako smo se namreč vojskovali pri Maglaju, Žepču, Belahovcih in Sarajevu; hotel sem le pokazati, da se nekateri naši narodnjaki ravno tako obnašajo, kakor ta dva Turka: kedar je o narodnosti govor, tedaj so veseli in vneti, kakor hitro pa slišijo o sovražniku, tedaj pa so celo poparjeni, kedar pa že slišijo, da se sovražnik bliža, tedaj pa jim srce celó vpade; kedar pa ga zagledajo našega narodnega sovražnika, tedaj pa celó: pukšo narodnosti v kraj važejo in že od daleč križe delajo v znamenje, da so njegovi prijatelji, na mesto da bi se za narodnost hlabro vojskovali. Glejte, onima našima dvema Turkoma ni nič pomagalo, da sta pukše proč vrgla, sta vendar ravno tako bila k smrti obsojena, kakor drugih pet. Tudi vam ne bo nič pomagalo, boste ravno tako občutili tujčevo peto na glavi, in jo že sedaj občutite, če drugod ne, pa vsaj pri mošnji, kedar morate zmirom za njo držati in toliko nepotrebnih stroškov plačevati.

Od kod je hren.

Narodna legenda, zapisal Anton Kosi.

Ko sta še Zveličar in sv. Peter po zemlji hodila, prideta na svojem potovanju do neke hiše, iz katere sta vže od daleč slišala krik in vrisč. »Stopiva nekoliko v hišo, da vidiva, kaj se ondè godi in kdo tako upije«, reče Zveličar sv. Petru. Popotnika odideta. V hišo stopivši najdeta tukaj ženo, ki je ravno svojega moža neusmiljeno oštevala, zmerjala in upila nad njim, da je bilo groza slišati. — Mirno poslušata Zveličar in sv. Peter nekoliko časa hudo ženo, ki se od prišlecev ni dala motiti, temveč še vse bolj kričala in moža zasipavala s takimi psovskami, da je še celó sv. Petra začelo strah biti.

»To je pa vže vendar preveč«, obrne se zdaj Zveličar k svetemu Petru, »idi in izmekni ženi jezik in

koniec bode vseh besedij!« »O gospod, ali ni to prevelika kazen za ženo,« obotavlja se svetnik, ki se je hudobne žene močno bal. »Idi in stori, kakor sem ti ukazal,« reče resno Zveličar. Sv. Peter, ki je dobro vedel, da ne gré protiviti se Gospodovim ukazom, ohrabri se in prej, kakor je bilo mogoče ženi se v bran postaviti, imel je njen jezik vže v roci, ter ga je izročil Zveličarju, ki ga vzame in spravi. »Čemu pa ti bode sedaj ta hudobni jezik?« popraša radovedno Peter, ko zapusti hišo.

»Ta hudi jezik«, odvrne Zveličar, »bodem vtaknil v zemljo in vzrastlo bode iz njega zopet »hudo«, a vendar bodo ljudje to »hudo« radi imeli.

Iz babjega jezika je bajé vzrastla potém rastlina: hren, kateri, da-si ima zelo hudo in ostro koreniko, ljudje vendar kaj radi uživajo. Kaj se je zgodilo kasneje z ženo, ki se je jezika iznebila, je-li še dalje nad možem upila ali se je pa z njim pomirila — tega nam legenda ne pripoveduje.

Smešnica. Neki bolnik je dal svojo poslednjo željo zapisati tako-le: »Ničesar nimam, dolžen sem veliko, kar čez ostane pa žlahti zapustim!«

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Svitli cesar je podelil prednici usmiljenih sester v Ljubljani, s. L. Hoppe, zlati križec za zasluge s krono.

(Pastirski list.) Mil. knez in škof govorijo v letošnjem pastirskem listu o sv. družini ter jo živo priporočujejo slov. družinam v posnemanje. List šteje 12 strani in 2 strani je »postne postave«.

(Okr. zastop.) V Rogaskem okraju se ima vsled zadnjih volitev nadalje večino stranka nemškutarjev; slov. stranka je samo v kmečki skupini, toda v tej je sijajno zmagala. Zakaj pa se ni tokrat znagaia v ostalih skupinah, o tem več v prihodnjem listu.

(Čitalnica v Brežicah) priredi v nedeljo, dne 4. februarja 1894 v hotelu »Klembas« veselico s sledečim vsporedom: 1.) Visoki »e«, veseloigra v enem dejanju; 2.) petje in prosta zabava. Začetek o 1/8. uri zvečer.

(Bralno društvo) »Edinost« v Središči ima v nedeljo, dne 4. februarja ob 7. uri zvečer v gostilni gosp. Šinka na kolodvoru svoj letošnji občni zbor. Na dnevnem redu je poročilo vodstva o društvenem delovanju, polaganje računov in pa volitev novega odbora. Po zboru prosta zabava in tombola.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval vlč. g. Jožef Hrzič, kn. šk. duh. svetovalec in župnik na Spodnji Polskavi, 5 gold. ter g. Anton Kosi, učitelj v Središču 2 gold. 23 kr., zatem pa vlč. g. Anton Lacko, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Križu na Murskem polju, 2 gl. in nabralo se je pri ženitovanju Štrakljevem, ravno v isti župniji, 10 gl. 10 kr.

(Zasipalo) je v sredo v Pobrežju pri Mariboru dva delavca, Ferša in Šmirmaula, ko sta podzidavala studenec. Iz c. kr. kaznilnice so sicer brž poslali delavce, da bi ju izkopali, toda doslej še niso dokopali do nju. Ona sta že gotovo mrtva.

(Dež. zbor) skonča svoje posvetovanje še le okoli srede tega meseca. V posvetovanju ima med drugim tudi prošnjo ljudskih učiteljev za vrejenje njih plače.

(Česta.) Od Luč proti Solčavi se napravi nova cesta, največ na stroške dežele. Za to pa je treba, da dež. zbor te stroške dovoli.

(Občni zbor) podružnice sv. Cirila in Metoda v Braslovčah bo v cerkveni hiši v nedeljo, dne 4. svečana ob 3. uri popoldne. Na vspeh je: Pozdrav predsednika; poročilo tajnika in blagajnika; vplačevanje letnine; vpisovanje novih udov; volitev novega odbora in razni nasveti.

(Nemška posojilnica) obstoji v Šentilju v Slov. goricah, toda godi se ji slabo in učitelj Brandais misli, da so tega kriva društvena pravila. Mogoče, toda nam se dozdeva, da le Nemcev ondi primanjkuje, ki imajo kaj vložiti v posojilnico. Tacih pa, ki bi radi vzeli, brž ne manjka.

(Umrli) sta č. g. Matija Koren, zlatomašnik v Bnčah, v 90. in g. Ferdo Kralj, bogoslovec 4. leta v Mariboru, v 26. letu svoje dobe. Naj počivata v miru!

(Šulverein.) Podružnica nemškega šulvereina za okolico Celje je končala svoje nadpolno življenje.

(Strah.) V četrtek so se na velikem trgu v Mariboru splašili konji g. vit. Rosmanita, graščaka v Radvanju, ter so jo udarili na sredo trga med ženske prodajalke. Ženske so razpršile s kričem na vse strani, konje pa so nekateri možje obrnili s trga proti Dravi, da ni bilo večje nesreče.

(Zdrav kraj.) Pri Sv. Lovrencu ob kor. železnici se je lani porodilo 90 otrok, umrlo pa je 49 ljudi in poročilo se je 16 parov.

(Nered.) Na šulvereinskih ljudskih šolah v Sevnici, Šentilju v Slov. gor. in v Slov. Bistrici mora biti veliko nereda, da ima odbor šulvereina skorej pri vsaki seji z njimi opravka.

(Zasipalo) je v sredo v Pobrežju pri Mariboru dva delavca, Ferša in Šmirmaula, ko sta podzidavala studenec. Iz c. kr. kaznilnice so sicer brž poslali delavce, da bi ju izkopali, toda doslej se niso dokopali do nju. Ona sta že gotovo mrtva.

(Okrajni zastop Ormoški) volii si je dne 24. januarja nastopni odbor: Načelnik g. dr. Ivan Geršak, c. kr. biležnik v Ormoži; namestnik č. g. Albin Schwinger, dekan pri Sv. Miklavžu. Odborniki: Maks

Robič, trgovec v Središču, Franz Hanzelič, posestnik na Hardeku, Alojzij Meško, veleposestnik v Savcih in Martin Ivanuša, župan na Humu. Volitev vodil je Ptujski c. kr. okr. glavar dr. vitez Scherer v slovenskem jeziku; tako je prav. Za nas naj velja naš jezik.

(Bela žena.) V Krki na Koroškem je umrl preč. g. dr. Val. Nemec, korar stolne cerkve v Celovcu in dekan v Krki; v Ljubljani pa preč. g. dr. Ivan Semen, častni korar stolne cerkve in profesor bogoslovja. Dr. Nemec je bil naš rojak, doma pri Sv. Marijeti nižje Ptuja.

(Pevsko društvo) v Braslovčah priredi v nedeljo, dne 4. svečana v gostilni gosp. Fr. Brišnika veselico s tombolo. Spored: 1.) Tombola. 2.) Vesela igra: »Ubogi Alojzij«. 3.) Prosta zabava. Začetek ob 5. uri popoldne. Čisti k dobiček v prid društvu in k mnogobrojni udeležbi najvljudneje vabi odbor.

(Čitalnica v Šmariji pri Jelsah) priredi v nedeljo dne 4. svečana zvečer odhodnico svojemu bivšemu predsedniku, č. g. Jern. Stabuc-u, ki se preseli kot provizor k sv. Urbanu pri Ptui. Dobro vedoč, da uživa odhajajoči gospod tudi med rodoljubi iz okolice mnogo priljubljenosti, vabi jih najvljudneje k obilnej udeležbi odbor.

(Ženska podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v Ormožu imela je dne 21. prosinca t. l. svoj redni, letni, občni zbor in srečanje na korist družbe. Dobitke so darovali Ormoški narodnjaki, za kar se njim domoljubna hvala izreka. Odbor.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jarnej Štabuc, kaplan v Šmariji pri Jelsah, pride za provizorja k Sv. Urbanu v Slov. goricah; č. g. Alojzij Šuta, kaplan pri Sv. Marijeti nižje Ptuja, pride v Šmarije in č. g. Franc Šaloven, kaplan pri Sv. Vidu blizu Celja, k Sv. Marijeti nižje Ptuja.

Loterijske številke.

Gradec 24. januarja 1894:	73, 22, 30, 44, 46
Dunaj	86, 25, 21, 74, 79

Veliki živinski sejem

vrši se boče na Blaževu (3. februarja) na Spodnji Polskavi.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Štacuna

se takoj da v najem v šolskem poslopiju v Galiciji pošta Žalec. Več se izve pri krajnem šolskem svetu v Galiciji.

Mlin na prodaj

s štirimi tečaji na dobri vodi, zidanim poslopjem, zidanimi hlevi, zraven njiva, vrt, ograjen velik pašnik, tri minute od farne cerkve. Cena nizka, plačilne pogodbe lahke. Več se zve pri g. učitelju Kocuvan pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah. 2-2

Učenec za prodajalnico

v starosti 14—15 let, zmožen nemškega in slovenskega jezika se sprejme pri Franc Horvatu pri Sv. Marijeti nižje Ptuja.

Gostilnica in kramarija

na dobrem mestu s hišo in njivami v sredini večje župnije se proda iz proste roke. Več pov. upravnistvo t. l. 2-3

Wilhelm-ov

antiartritični antirevmatični

kričistilni čaj

od

Franca Wilhelm
lekarja

v Neunkirchen na Spod. Avstrijskem

se dobi v vseh lekarnah 3-5

za ceno 1 fl. av. v zavitek.

Važno za vsako gospodinjstvo in mater!

Kathreinerjeva Kneipp-ova sladna kava

velja vedno več za izvrstno, edino naravno in zdravo ter ob enem za rabo ceno pridajo h kavi. Ona se hvali od visokih zdravstvenih zavodov in je za gosp. otroke, žolodčne in živčne bolnike najbolja nadomestba za kavo.

Previdnost pri nakupu! Zahteva se naj in vzame le beli, izvorni zavitek pod imenom

Dobi se povsodi. Kathreiner. 1/2 kilo 25 kr.

Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za specerijsko in povzhitno blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštno zavitek do 2 gld. 10 kr. 15-15